

**UCHWAŁA NR LVIII/478/2023
RADY GMINY KOŁOBRZEG**

z dnia 29 sierpnia 2023 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie skargi na Uchwałę Nr XXXVIII/327/2022 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 23 lutego 2022 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.¹⁾) w związku z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, z późn. zm.²⁾) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie skargę Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Szczecinie na Uchwałę Nr XXXVIII/327/2022 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 23 lutego 2022 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5 .

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kołobrzeg.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Julian Nowicki

¹⁾Zmiany do niniejszej ustawy zostały opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2022r. poz. 572

²⁾Zmiany do niniejszej ustawy zostały opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2023 r. poz. 803

**Załącznik do uchwały
Nr LVIII/478/2023
Rady Gminy Kołobrzeg
z dnia 29 sierpnia 2023 roku**

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Szczecinie**

ul. Staromłyńska 10 , 70 - 561 Szczecin

Skarżący: Prokurator Prokuratury Regionalnej w Szczecinie
ul. Mickiewicza 153 , 71-260 Szczecin

Organ: Rada Gminy Kołobrzeg
ul. Trzebiatowska 48 „a”, 78-100 Kołobrzeg

Odpowiedź na skargę

wniesioną przez Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Szczecinie, pismem z dnia 26 lipca 2023 roku (doręczoną w dniu 31 lipca 2023 r.), na uchwałę Nr XXXVIII/327/2022 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 23 lutego 2022 roku (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2022 r., poz. 1022) w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5.

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej p.p.s.a.) niniejszym przekazuję skargę na Uchwałę Nr XXXVIII/327/2022 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 23 lutego 2022 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5 wraz z aktami sprawy i wnoszę o:

1. oddalenie skargi w całości jako bezzasadnej,
2. zasądzenie od skarżącego na rzecz Gminy Kołobrzeg kosztów postępowania w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego,
3. przeprowadzenia rozprawy także pod nieobecność przedstawiciela zaskarżonego organu lub jego pełnomocnika,
4. Na podstawie art. 106 § 3 p.p.s.a wnoszę o przeprowadzenie dowodu z dokumentów zawartych w aktach sprawy i/lub:
 - a. Kopii zawiadomienia o zakończeniu rozbiórki budynku;

- b. Uchwała Nr IX/53/2007 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 31 maja 2007 r. wraz z załącznikami;
- c. Szkicu rozmieszczenia i wartości wysokości podłoża budynków oraz wysokości kalenic z dnia 19.03.2020 r.;
- d. Pomiaru wysokości charakterystycznych drzew z dnia 13.09.2019 r.;
- e. Pomiaru wysokości drzew;
- f. studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg - załącznika Nr 1 do Uchwały Nr XXI/217/2020 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 29 października 2020 r.;
- g. postanowienia Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu z dnia 30 marca 2021 r.;
- h. dokumentu autorstwa M. Zimnicka-Pluskota, D. Spieczynski, K. Ziarnek „Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza działki nr 12/5 w Dźwirzynie, gm. Kołobrzeg”, Biuro Konserwacji Przyrody s.c., Szczecin, listopad 2019 r.;
- i. dokumentu autorstwa M. Nowakowska, M. Ołubiec, „Opinia hydrogeologiczna dla potrzeb sanatorium dla matki z dzieckiem z wykorzystaniem wody geotermalnej Dźwirzyno, działka nr 12/5 gmina Kołobrzeg, powiat koszaliński, województwo zachodniopomorskie”;
- j. dokumentu autorstwa G. Kosturek, „Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, obejmujących dz. nr 12/5, 765/2 i 819”;
- k. protokołu z dnia 2 czerwca 2021 r. z przeprowadzenia dyskusji publicznej nad przyjętymi rozwiązaniami w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5;

wszystkich dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz ww. dowodów **na fakt i okoliczność** braku istotnego naruszenia przez organ zasad sporządzania planu miejscowego, trybu jego sporządzania, właściwości organów w tym zakresie, a w nadto dokonania przez organ analiz i poczynienia ocen w obszarach wymagań ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, rozpoznania i uwzględnienia przez organ interesu publicznego i interesów prywatnych, a także przyjęcia za podstawę planu wyników analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych.

Jednocześnie wskazuję, że akta sprawy składają się z kopii lub skanów dokumentów uprzednio zgromadzonych przez organ. Przyczyną powyższego jest postępowanie opisane w końcowych fragmencie skargi, a w związku z którym to postępowaniem oryginały dokumentów pozostających w posiadaniu organu zostały przejęte przez organy postępowania przygotowawczego i pozostają w ich dyspozycji.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 23 lutego 2022 roku Rada Gminy Kołobrzeg podjęła Uchwałę Nr XXXVIII/327/2022 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 23 lutego 2022 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5.

Skarżący, pismem z dnia 26 lipca 2023 roku zaskarżył przedmiotową uchwałę w całości i wniósł o stwierdzenie jej nieważności w całości zarzucając istotne naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rozumieniu art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. ,poz. 259 z późn. zm.) – zwanej dalej u.p.z.p. , wskazanych w art. 1 ust. 2 pkt 1 oraz art. 1 ust. 3 u.p.z.p. , a polegające na:

- dowolnym określeniu parametrów zabudowy terenu funkcjonalnego objętego wskazaną uchwałą w zakresie maksymalnej wysokości zabudowy w sposób istotnie odbiegający od warunków poprzednio obowiązujących dla tego terenu funkcjonalnego, a także od warunków obowiązujących dla sąsiednich terenów, bez uwzględnienia i wyważenia interesów prywatnych oraz interesu publicznego, a przy uwzględnieniu wyłącznie interesu właściciela działki będącej przedmiotem uchwały, co stanowiło przekroczenie władztwa gminy,
- zaniechaniu uwzględniania wymagań ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, zakładających ukształtowanie przestrzeni tworzącej harmonijną całość, poprzez przyjęcie regulacji dotyczącej parametrów zabudowy terenu funkcjonalnego objętego wskazaną uchwałą w zakresie maksymalnej wysokości zabudowy w sposób zaprzeczający realizacji celów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Uzasadniając powyższe zarzuty skarżący wskazał, iż:

- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został przyjęty dla jednej działki ewidencyjnej, a parametry i wskaźniki zabudowy determinowały wyłącznie potrzeby i plany właściciela działki;
- organ nie dokonał oceny i wyważenia interesu publicznego, bowiem plan obejmował jedną działkę, na której nie jest planowana żadna inwestycja publiczna;
- organ nie skonfrontował jednostkowego interesu właściciela działki nr 12/5 z interesem publicznym, nie rozważył również interesów prywatnych właścicieli innych, sąsiednich działek, przyjmując interes właściciela działki nr 12/5 za jedyny wyznacznik kształtowania ładu przestrzennego i określił takie warunki oraz parametry, które pozwoliłyby zrealizować planowaną przez właściciela inwestycję;
- zapisy poprzednio obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowiły, że nowa zabudowa turystyczna wznoszona na działce nr 12/5 winna polegać na

realizacji głównie domków turystycznych wśród zadrzewień, maksymalna wysokość zabudowy dla domów turystycznych – parterowych z dopuszczonym poddaszem miała wynosić 5,5 m, zaś maksymalna wysokość zabudowy zaplecza obsługi ośrodka do 2 kondygnacji – 9 m;

- parametry dla sąsiednich działek, co do których obowiązuje uchwała nr IX/53/2007 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 31 maja 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2007 r., nr 81, poz. 1309), praktycznie pozostały takie same co na mocy poprzednio obowiązujących zapisów planu dla działki nr 12/5;

- w kontekście opisywanych w skardze parametrów zabudowy i zagospodarowania postanowienia zaskarżonej uchwały jawią się jako dowolne. Pośród zabudowy w zdecydowanej części parterowej z poddaszem użytkowym może zostać wzniesiony budynek o maksymalnej wysokości 17 metrów (zdaniem skarżącego do 6 kondygnacji);

- uregulowanie parametrów zabudowy w zaskarżonej uchwale dla jednej tylko działki w sposób odmienny od pozostałej przestrzeni nie zapewnia ładu przestrzennego.

Odnosząc się do powyższego w pierwszej kolejności wskazać trzeba, iż osiłą argumentacji przytoczonej w skardze jest twierdzenie jakoby Rada Gminy Kołobrzeg przy wprowadzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5 nie zrealizowała nakazu ważenia interesu publicznego i interesów prywatnych, co rzekomo miałyby zostać potwierdzone w treści uzasadnienia zaskarżonej uchwały. Na gruncie tego stwierdzenia zbudowana jest zaś dalsza, w dodatku bardzo ogólnikowa sugestia, jakoby u podstawy powyższego uchybienia stała inspiracja wyłącznie prywatnymi interesami właściciela działki nr 12/5, natomiast skutkiem tegoż samego uchybienia miała być dowolność wprowadzonych parametrów zabudowy, niedająca się zdaniem autora skargi pogodzić z ładem przestrzennym dla objętego planem terenu.

Tymczasem za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 8 czerwca 2022 r., (sygn. akt II SA/Gd 720/21) wskazać trzeba, iż warunkiem wkroczenia w uprawnienia właścicielskie przy sporządzaniu planu, a także warunkiem realizacji zgłaszanych przez podmioty zewnętrzne wobec organów samorządu, żądań w formie wniosków, uwag i dyskusji publicznej oraz ich oceny dokonywanej przez organy gminy, jest zachowanie zasady proporcjonalności. Zachowanie proporcjonalności w treści planów miejscowych oznacza, że w trakcie procedury sporządzania tych aktów nastąpiło wyważenie interesów publicznych i prywatnych. W wyroku z dnia 19 czerwca 2008 r., sygn. akt II OSK 437/08, (LEX nr 490102), NSA stwierdził, że w zagospodarowaniu przestrzeni "interes społeczny" nie zyskał prymatu w odniesieniu do interesu jednostki, co oznacza obowiązek "rozwąznego wyważania" praw indywidualnych obywateli i interesu społecznego w procesie planowania przestrzennego. W ocenie NSA podstawowa zasada równości wobec prawa stwarza nakaz wyważania wszystkich interesów, jakie występują w danej sprawie, a istota

wyważania opiera się na prawidłowej realizacji dwóch elementów tej zasady - wyważaniu wartości interesów i rezultacie wyważenia. Nakaz wyważania jest naruszony, gdy: (1) w ogóle nie doszło do wyważania, (2) do procesu wyważania nie zostały włączone wszystkie wymagające wyważania interesy, (3) bezpodstawnie przyjęto regułę dominacji któregośkolwiek interesu bądź naruszono zasadę sprawiedliwości.

Stwierdzić wszak należy, że wbrew sugestiom skargi w zaskarżonej uchwale nie ma potwierdzenia rezygnacji przez organ z realizacji nakazu wyrażonego w art. 1 ust. 3 u.p.z.p. W uzasadnieniu zaskarżonej uchwały wskazano jedynie, że „*nie zachodziła konieczność dokonania wyważenia interesu publicznego oraz interesów prywatnych*”, co oczywiście nie jest równoznaczne ze wskazaniem, że organ nie podjął się samego wyważania tych interesów. Stwierdzenie zawarte w zaskarżonej uchwale wskazuje jedynie na brak konieczności rozstrzygnięcia (a więc dokonania rzeczowego wyważenia) przez organ między niedającymi się pogodzić, sprzecznymi interesami na linii interes publiczny – interes prywatny, czy też między poszczególnymi interesami prywatnymi. Zresztą powyższe wprost wynika z dalszej części uzasadnienia zaskarżonej uchwały, gdzie wprost wskazano, że:

- na obszarze objętym planem nie przewidziano realizacji zadań rządowych i samorządowych, jak również brak jest potrzeb rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym. Do sporządzenia planu Rada Gminy Kołobrzeg przystąpiła Uchwałą Nr VIII/70/2019 z dnia 12 czerwca 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obręb Dźwirzyno, na wniosek właściciela terenu, w celu dostosowania parametrów i wskaźników zabudowy oraz zagospodarowania terenu do aktualnych warunków i potrzeb inwestycyjnych. W obowiązującym obecnie „Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miejscowości Dźwirzyno” Id: 2BE9E61F-6855-437D-8872-4818A005B869. Uchwalony Strona 2 (Uchwała Nr IX/53/2007 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 31 maja 2007 r.) działka nr 12/5 położona jest w liniach rozgraniczających terenu oznaczonego symbolem A 15 UT - terenu zabudowy usług turystycznych (ośrodek wypoczynkowy, zaplecze obsługi ośrodka, urządzenia rekreacji). Parametry zabudowy i zagospodarowania ustalone w planie z roku 2007 nie odpowiadają aktualnym potrzebom inwestycyjnym, co za tym idzie – konieczne było wprowadzenie niezbędnych zmian do planu miejscowego;

- w planie uwzględniono ponadto w szczególności postanowienia rozdziału „**Założenia programowo-przestrzenne**” Studium, gdzie określono, że „*Głównym celem wszelkich działań władz samorządowych powinno być dążenie do rozwoju w pasie nadmorskim inicjatyw turystycznych i uzdrowiskowych o bardzo wysokim standardzie. Obiekty te powinny być konkurencyjne dla innych obiektów znajdujących się w pasie nadbałtyckim*” a także wskazano na potrzebę „*Wprowadzenia zainwestowania i działań umożliwiających wydłużenie sezonu turystycznego poza okres letni i uniezależniających w pewnym stopniu od warunków pogodowych*”.

Organ miał na uwadze, że gminy, „wprowadzając ograniczenia w korzystaniu z konstytucyjnie chronionego prawa własności, obowiązane są stosować takie środki prawne, które będą najmniej uciążliwe dla poszczególnych podmiotów oraz pozostaną w racjonalnej proporcji do zamierzonych celów. Nieuniknione jest jednak to, że przy tworzeniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ujawniają się (choć nie zawsze – uwaga własna) sprzeczne interesy różnych podmiotów, jak i kolizje interesów między poszczególnymi członkami wspólnoty samorządowej a samą wspólnotą. Niewątpliwie rozstrzygnięcie tych konfliktów (o ile zajdzie taka konieczność – uwaga własna) w procesie stanowienia prawa wymaga każdorazowo wyważenia interesu poszczególnych właścicieli nieruchomości oraz interesu publicznego całej wspólnoty samorządowej.

Zachowanie właściwej równowagi pomiędzy wartościami chronionymi konstytucyjnie i ustawowo wyklucza zakładanie prymatu interesu ogólnego nad jednostkowym i odwrotnie" (wyrok NSA z dnia 18 września 2019 r. II OSK 2118/17, wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2018 r., II OSK 1780/16, LEX nr 2521485).

Należy zwrócić uwagę na fakt, że skarga nie precyzuje jaka sprzeczność miałyby zachodzić i między jakimi interesami rzeczywiście miałyby występować. Zdaniem organu tylko **rzeczywiste** wystąpienie tej sprzeczności wymagałoby dokonania wyważenia, jako końcowego efektu realizowanego nakazu z art. 1 ust. 3 u.p.z.p. Przyczyna tego stanu rzeczy wydaje się być w ocenie organu oczywista.

Wprowadzony plan nie tylko nie uszczuplał w sposób istotny żadnego ze wskazanych w art. 1 ust. 3 u.p.z.p. interesów, w szczególności publicznego, ale nadto nie statuował faworyzowania jednego interesu kosztem drugiego, czy pozostałych. Podkreślenia także wymaga, że skarżący w oparciu o fragmentarycznie przywoływaną treść uzasadnienia uchwały koncentruje się na rzekomym błędzie utożsamiania przez organ interesu publicznego z inwestycją publiczną.

Tymczasem już choćby ze wskazanych wyżej okoliczności wynika, że uogólniony cel dążeń i działań, uwzględniających zobiektywizowane potrzeby ogółu społeczeństwa lub lokalnych społeczności, związanych z zagospodarowaniem przestrzennym (definicja interesu publicznego wg art. 2 pkt 4 u.p.z.p.) został określony za pomocą odwołania się do założeń i postanowień Studium, w szczególności w zakresie pozostających celem Wspólnoty oczywistych potrzeb rozwojowych i inwestycyjnych.

Z tej perspektywy nie tylko nie sposób twierdzić, że organ nie rozpoznał charakteru, rodzaju i odrębności poszczególnych interesów, ale nadto aby li tylko z tego powodu zaniechał ważenia tych interesów. Było wprost przeciwnie, bowiem mimo dokonanego rozpoznania interesów i prawidłowego ich postrzegania organ mógł w okolicznościach sprawy przyjąć, że nie zachodziła konieczność finalnego dokonania wyważenia interesu publicznego oraz interesów prywatnych, bowiem w przedmiotowym przypadku nie pozostawały one sprzeczne, lecz w istocie były komplementarne, tj. wzajemnie uzupełniały się.

Ten stan w ocenie organu nie uległ zmianie, co nie oznacza że organ na etapie planowania nie brał pod uwagę potrzeb tych interesów (ważenie). Stanowczego przy tym podkreślenia wymaga, że podjęcie skarżonej uchwały nie tylko uwzględniało potrzeby inwestycyjne wnioskodawcy, lecz w pełni zaspokajało potrzeby lokalnej społeczności (a tym samym potrzebę uwzględnienia interesu publicznego) wyrażające się w szczególności w uzyskaniu w ten sposób znaczącego dodatkowego dochodu stanowiącego różnicę między wysokością podatku od nieruchomości w dotychczasowej wysokości a oczywiście (dane z prognozy finansowej sporządzonej na potrzeby projektu planu zagospodarowania przestrzennego) znacząco większą wysokością podatku od nieruchomości należnego po wybudowaniu docelowego obiektu wraz z urządzeniami i instalacjami. W tym miejscu należy podnieść, iż uszły uwadze strony skarżącej, że dozwolona skarżoną uchwałą inwestycja o charakterze sanatoryjno-leczniczym, z możliwością obsługi ruchu turystycznego, ewidentnie leży w interesie publicznym, skoro oprócz zwiększonych dochodów bieżących z podatków lokalnych ma funkcjonować w wysokim standardzie w celu obsługi nieograniczonej liczby osób mogących zgłaszać się z obszaru nie tylko Polski. Szczególnego podkreślenia w tym miejscu wymaga pominięta w skardze okoliczność, że każda inwestycja tej wielkości i rangi skutkuje również niewątpliwie powstaniem nowych miejsc pracy i – co ważne w realiach niniejszej sprawy – skutkuje wzrostem wartości okolicznych nieruchomości, jak też samodzielną i tym samym bezpłatną promocją danej miejscowości i gminy, na terenie której taka inwestycja powstała. Znamiennym w realiach niniejszej sprawy jest stosunkowo niedawno powstały przy ul. Wyzwolenia nr 29 w Dźwirzynie pięciogwiazdkowy **Havet Hotel Resort & Spa**, który ma wysokość 21 metrów nad poziomem gruntu i został wybudowany w miejsce wyburzonego dawnego kilkupiętrowego Ośrodka Sanatoryjno–Wypoczynkowego Zakładów Mechanicznych „URSUS” w Warszawie. Nijak zatem się mają zarzuty podniesione w skardze do rzeczywistości wynikającej z ładu przestrzennego panującego w miejscowości Dźwirzyno k/Kołobrzegu i zarzuty dotyczące nie zbadania interesów okolicznych mieszkańców.

Już z powyższego powodu wywiedziona skarga jawi się jako oczywiście niezasadna. Odnosząc się jednak do dalszych jej wywodów organ wskazuje na cztery kwestie:

- **po pierwsze**, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miejscowości Dźwirzyno uchwalony uchwałą Nr IX/53/2007 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 31 maja 2007 r., który obowiązywał przed wejściem w życie nowego planu miejscowego (Uchwała nr XXXVIII/327/2022 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 23 lutego 2022 r.) nie jest podstawą prawną dla sporządzenia nowego planu (czy też jego zmiany) i nie musi też być istotnym punktem odniesienia merytorycznego. Należy zwrócić uwagę, że aktualizacji czy zmiany planu miejscowego dokonuje się właśnie ze względu na niedostosowanie dotychczasowych regulacji do aktualnych potrzeb i realiów, w tym zamierzeń inwestycyjnych realizowanych

przy użyciu środków publicznych jak i prywatnych. Brak jest również przepisów prawa nakazujących organom gminy analizowania kwestii spójności projektowanych rozwiązań z ustaleniami wcześniej obowiązującego sporządzaniu planu miejscowego.

W poprzednio obowiązującym mpzp z 2007 r. działka nr 12/5 położona jest na terenie oznaczonym symbolem A15 UT - terenu zabudowy usług turystycznych (ośrodek wypoczynkowy, zaplecze obsługi ośrodka, urządzenia rekreacji). W północnej części działki nr 12/5, przyległej do ulicy oraz w centralnej części działki zlokalizowane były budynki dawnego ośrodka wypoczynkowego (Wyzwolenia 13, 13a i 13b) dla których (ze względu na ich bardzo zły stan techniczny). Starosta Kołobrzeski w dniu 19 września 2019 r. wydał decyzję znak B.6741.00022.2019 o pozwoleniu na rozbiórkę. Prace rozbiórkowe odbyły się na początku listopada 2019 r.

Rada Gminy Kołobrzeg przystąpiła do sporządzania planu dla dz. nr 12/5 obr. Dźwirzyno w celu umożliwienia lokalizacji na działce zabudowy o charakterze sanatoryjnym i turystycznym. Przyjęto, że przewiduje się tutaj docelowo budowę sanatorium dziecięcego o specjalizacji z zakresu leczenia chorób płuc i alergii (ze względu na długotrwały charakter pobytu pacjentów z towarzyszącymi funkcjami zamieszkania zbiorowego, opieki i edukacji), z możliwością obsługi ruchu turystycznego. Jak widać, w zakresie funkcjonalnym nowy plan utrzymał częściowo funkcje usług turystyki i wprowadził rodzaje przeznaczenia terenu zgodne z profilem funkcjonalnym miejscowości.

- **po drugie**, podstawą i punktem odniesienia winno być obowiązujące w trakcie sporządzania planu „**Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg**”, które w świetle art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Podjęcie uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego zostało poprzedzone analizami, o których mowa w art. 14 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, obejmującymi w szczególności: ocenę stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań planu z ustaleniami obowiązującego Studium.

W ówczesnie obowiązującym *Studium* obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach wyznaczonych w *Studium* terenów turystyki, oznaczonych symbolem „UT”, na których dokument przewiduje rozwój działalności umożliwiającej wypoczynek turystom poprzez zapewnienie noclegu, rekreacji, ewentualnie wyżywienia oraz poprzez dodatkowe usługi obsługi turystów zgodnie z przepisami odrębnymi. Dotyczy to lokalizacji hoteli, schronisk, campingów, moteli, zajazdów, pensjonatów, schronisk młodzieżowych, kolonii, domów wycieczkowych, pól biwakowych. **Do usług turystyki w *Studium* zaliczono również obiekty związane z turystyką leczniczą.**

Ponadto w odniesieniu do opracowywanego planu miejscowego mają w szczególności zastosowanie następujące postanowienia *Studium*:

1. rozdziału „Założenia programowo-przestrzenne” (str. 18), gdzie określono, że „*Głównym celem wszelkich działań władz samorządowych powinno być dążenie do rozwoju w pasie nadmorskim inicjatyw turystycznych i uzdrowiskowych o bardzo wysokim standardzie. Obiekty te powinny być konkurencyjne dla innych obiektów znajdujących się w pasie nadbałtyckim*”;
2. rozdziału „Założenia rozwoju turystyki” (str. 21), gdzie ustalono:
 - a. *Umocnienie funkcji turystycznej w pasie nadmorskim w granicach wielkościowych i przestrzennych określonych w planach zagospodarowania przestrzennego miejscowości Dźwirzyno i Grzybowo,*
 - b. ***Doprowadzenie standardów zainwestowania i usług do wartości obowiązujących (w tym również wysokich), zapewniających przyjemny i bezpieczny pobyt,***
 - c. *Wprowadzenie zainwestowania i działań umożliwiających wydłużenie sezonu turystycznego poza okres letni i niezależniących w pewnym stopniu od warunków pogodowych,*
 - d. *Zapewnienie pełnej obsługi ruchu turystycznego oraz uwzględnienie możliwości stworzenia w Dźwirzynie ogólnogminnego centrum usług obsługi turystów.*

Cele, w jakich opracowywany został plan są zatem zbieżne z kierunkami polityki przestrzennej gminy określonymi w *Studium*.

- **po trzecie**, sporządzenie planu zostało poprzedzone gruntownymi analizami. Na potrzeby planu miejscowego wykonano m.in. specjalistyczne ekspertyzy:

1. *M. Zimnicka-Pluskota, D. Spieczyński, K. Ziarnek „Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza działki nr 12/5 w Dźwirzynie, gm. Kołobrzeg”, Biuro Konserwacji Przyrody s.c., Szczecin, listopad 2019 r.*
2. *M. Nowakowska, M. Ołubiec, „Opinia hydrogeologiczna dla potrzeb sanatorium dla matki z dzieckiem z wykorzystaniem wody geotermalnej Dźwirzyno, działka nr 12/5 gmina Kołobrzeg, powiat koszaliński, województwo zachodniopomorskie”, MK Geologia, Słupsk, lipiec 2020 r.*

Dodatkowo w ramach prac planistycznych dokonano szczegółowej inwentaryzacji urbanistycznej oraz przeprowadzono analizy architektoniczno - kompozycyjne w oparciu o pomiary wysokościowe charakterystycznych budynków oraz drzewostanu dokonane przez uprawnionego geodetę. Z dokonanej analizy m.in. wynikało, że:

1. działka nr 12/5 o powierzchni ok. 1,3 ha położona jest przy ul. Wyzwolenia w Dźwirzynie, w pasie zabudowy pomiędzy ul. Wyzwolenia (biegnącą w ciągu drogi powiatowej nr 0152 Z, a pasem technicznym).
2. w przeszłości cały obszar działki pełnił funkcję ośrodka wypoczynkowego (od lat 30-tych XX w.).
3. pozostałością po dawnym zagospodarowaniu terenu są ślady dawniej istniejących na działce budynków (w południowej i centralnej części działki), ślady po domkach wczasowych (rozmieszczonych w przeszłości w zadrzewionej, północnej części terenu) oraz jest gęsta sieć wciąż widocznych ciągów komunikacyjnych (schody, chodniki, murki oporowe) z lampami oświetleniowymi, placów rekreacyjnych i kwietników z kamiennymi obrzeżami;
4. teren jest pofałdowany i wznosi się od ul. Wyzwolenia w kierunku północno-zachodnim (od ok. 2,5 m n.p.m. do 7,3 m n.p.m.).
5. w zachodniej części działki wyraźnie zachował się pagór wydmowy porośnięty drzewostanem sosnowym i z roślinnością typową dla sosnowych lasów nadmorskich (zidentyfikowany jako siedlisko przyrodnicze „lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich” o kodzie 2180);
6. w przeprowadzonej waloryzacji przyrodniczej płat siedliska oceniony został jako znajdujący się w stanie złym. Problem stanowi jego izolacja i mała powierzchnia, ubóstwo gatunkowe, liczna obecność gatunków obcych, brak odnowienia gatunków rodzimych i brak martwego drewna, wydeptywanie i bezpośrednie sąsiedztwo zabudowy - z wszystkimi tymi kwestiami wiążą się złe perspektywy jego ochrony;
7. na pozostałym obszarze działki teren jest przekształcony na tyle niwelacjami związanymi z dawną funkcją turystyczno-wypoczynkową, że nie można obecnie wyróżnić fragmentów stoków czy zagłębień wydmowych o charakterze naturalnym czy półnaturalnym. W drzewostanie obok sosen z różnym udziałem, w tym miejscami dominując występują nasadzone gatunki, takie jak: topola kanadyjska, brzoza brodawkowata i omszona, kasztanowiec zwyczajny, buk pospolity, świerk zwyczajny. Znaczący jest tu także znaczny udział nasadzeń krzewów ozdobnych;
8. w planie uwzględniono wymogi ochrony zainwentaryzowanego siedliska przyrodniczego o kodzie 2180;
9. uwzględniając wyniki badań i zalecenia wynikające z opracowania „*Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza działka nr 12/5, w Dźwirzynie, gm. Kołobrzeg*” (Pracownia Ochrony Środowiska Paweł Molenda, Szczecin, Sierpień 2020 r.), ochroną w postaci objęcia granicami strefy ochrony krajobrazu otoczono najbardziej zadrzewioną część terenu w obrębie częściowo przekształconego wału wydmowego, ciągnącego się wzdłuż zachodniej i północnej granicy działki nr 12/5;
10. W projekcie planu w granicach strefy ochrony krajobrazu:
 - a. obowiązuje ochrona drzew i ukształtowania terenu,

- b.** zakazuje się: lokalizacji zabudowy (innej, niż określona w lit. c) i prowadzenia prac ziemnych w zakresie mogącym prowadzić do uszkodzenia systemu korzeniowego drzew,
- c.** dopuszcza się:
- prowadzenie zabiegów ochrony czynnej zieleni, obejmujących cięcia prześwietlające, sanitarne, korygujące i techniczne oraz uzupełnianie ubytków roślinności zgodnie z pierwotnym składem gatunkowym siedliska,
 - lokalizację, w przestrzeniach wolnych od drzew, terenowych urządzeń sportowych, rekreacyjnych i rehabilitacyjnych, takich jak: place zabaw, ścieżki zdrowia wyposażone w przeszkody, urządzenia treningowe i sprawnościowe, parki linowe i urządzenia do nich podobne, a także obiektów małej architektury,
 - lokalizację sieci infrastruktury technicznej oraz przejść pieszych i ścieżek rowerowych - pod warunkiem braku kolizji z drzewami i ich systemem korzeniowym.
- 11.** część dz. nr 12/5 objęta strefą ma powierzchnię ok. 0,68 ha, co stanowi ok. 52% powierzchni całej działki W granicach wyznaczonej strefy znajduje się 217 drzew, co stanowi ok. 60% drzewostanu porastającego działkę (łącznie 363 drzewa);
- 12.** przyjęta w planie maksymalna wysokość zabudowy odpowiada wysokości zabudowy zlokalizowanej na sąsiedniej działce (czterokondygnacyjny budynek hotelu „Crystal SPA”). W planie ustalono nieprzekraczalną linię zabudowy w odległości 10 m od linii rozgraniczającej teren **UT**, tym samym nawiązując do linii, w której ustawiona jest zabudowa tworząca północną pierzeję zabudowy ul. Wyzwolenia;
- 13.** ustalenia planu zmierzają do harmonijnego wkomponowania nowej zabudowy w kontekst urbanistyczny opisywanej części Dźwirzyna. Przeprowadzone na potrzeby planu analizy wysokości istniejącej zabudowy na działkach sąsiadujących z dz. nr 12/5 zabudowy wykazały, że budynek 4-rodzinny przy ul. Wyzwolenia 11c (na dz. nr 11/9) posiada wysokość wynoszącą 8,78 m, budynek Ośrodka Wczasowego „Jantar” zlokalizowany przy ul. Wyzwolenia 11 (na dz. nr 11/6) posiada wysokość wynoszącą 10,29 m, a budynek hotelu „Crystal SPA” przy ul. Wyzwolenia 13 (na dz. nr 12/1 i 12/3) posiada wysokość wynoszącą 17,10 m (do kalenicy) i wysokość 16,4 m liczoną do gzymsu okalającego ten budynek. Tym samym wyznaczona w projekcie planu, maksymalna wysokość zabudowy 17 m nawiązuje do wysokości budynków usytuowanych w północnej pierzei ul. Wyzwolenia. Uwzględniając fakt, że linia koron drzew porastających wał wydmy przebiega na wysokości 28 - 30 m n.p.m., a część działki, na której dopuszczono lokalizację zabudowy posiada rzędne w przedziale od ok. 2,5 do 6,9 m n.p.m., przyjęta w projekcie planu wysokość zabudowy nie będzie negatywnie oddziaływać na krajobraz. Planowana wysokość zabudowy nie przekroczy linii wyznaczonej przez wierzchołki drzew porastających teren i przechodzących w pas lasu nadmorskiego.

Zaznaczyć tu trzeba, że poczynione analizy są jednoznacznym dowodem na to, że organ uwzględnił między innymi wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, co wyklucza przypisanie mu naruszenia art. 1 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p. Poczynione analizy i ustalenia znalazły odzwierciedlenie również w dokumencie z sierpnia 2020 r. „**Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, obejmujących dz. nr 12/5, 765/2 i 819**”, autorstwa mgr inż. Grzegorza Kosturka.

- **po czwarte**, w procedurze planistycznej zapewniono w niezbędnym zakresie partycypację społeczną, w szczególności poprzez:

1. wyznaczenie w ogłoszeniu terminu (do dnia 14 października 2018 r.), w którym zainteresowani mogli składać wnioski dotyczące projektu planu (w wyznaczonym terminie wpłynęło 5 wniosków w trybie określonym w art. 17 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym);
2. rozpatrzenie wniosków przez Wójta Gminy Kołobrzeg w sposób określony w art. 17 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
3. ogłoszenie opublikowane w prasie miejscowej („Głos Dziennik Pomorze” z dnia 14 maja 2021) oraz przez obwieszczenie wywieszane na tablicy ogłoszeń i opublikowane na stronie internetowej Urzędu Gminy Kołobrzeg (od 14 maja do 7 lipca 2021 r.) o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu w dniach od 24 maja do 23 czerwca 2021 r.;
4. wyłożenie projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu oraz zorganizowanie w dniu 2 czerwca 2021 dyskusji publicznej nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami;
5. wyznaczenie w ogłoszeniu terminu (do dnia 7 lipca 2021 r.), w którym osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mogą wnosić uwagi dotyczące projektu planu (w wyznaczonym terminie do planu nie wpłynęły uwagi wymagające ich rozpatrzenia przez Wójta Gminy Kołobrzeg, zgodnie z art. 17 pkt 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Nadmienić w tym miejscu trzeba, że z zapisów protokołu z dnia 2 czerwca 2021 r. z przeprowadzenia dyskusji publicznej nad przyjętymi rozwiązaniami w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5 (strona 2) jasno wynika, iż projektant planu mgr inż. Grzegorz Kosturek w zakresie pytań o dopuszczoną w planie maksymalną powierzchnię zabudowy działki oraz wyznaczoną w planie maksymalną wysokość zabudowy jednoznacznie poinformował, że: „*przyjęty w planie wskaźnik powierzchni zabudowy wynosi 0.40, natomiast udział powierzchni biologicznie czynnej ustalono na 40%. Przyjęta w planie maksymalna wysokość zabudowy odpowiada wysokości zabudowy zlokalizowanej na*

sąsiedniej działce (czterokondygnacyjny budynek hotelu „Crystal SPA”). W planie ustalono nieprzekraczalną linię zabudowy w odległości 10m od linii rozgraniczającej teren UT, tym samym nawiązując do linii, w której ustawiona jest zabudowa tworząca północną pierzeję zabudowy ul. Wyzwolenia. Uwzględniając fakt, że linia koron drzew porastających wał wydmy przebiega na wysokości 28-30 m n.p.m., a część działki, na której dopuszczono lokalizację zabudowy posiada rzędne w przedziale od ok. 2,5 do 6,9 m n.p.m., przyjęta w projekcie planu wysokość zabudowy nie będzie negatywnie oddziaływać na krajobraz. Planowana wysokość zabudowy nie przekroczy linii wyznaczonej wierzchołkami drzew porastających teren i przechodzących w pas lasu nadmorskiego”.

Szczególnego podkreślenia wymaga także fakt, że **do wyłożonego planu nie wniesiono uwag,**

a przeprowadzona dyskusja publiczna była protokołowana (wszystkie dokumenty potwierdzające realizację czynności zostały załączone do dokumentacji prac planistycznych i były przedmiotem postępowania nadzorczego prowadzonego przez Wojewodę Zachodniopomorskiego).

Nie ulega wątpliwości, że gmina nie ma absolutnej władzy w określaniu przeznaczenia terenów i warunków zagospodarowania, a granice władztwa planistycznego gminy wyznaczają przede wszystkim konstytucyjnie chronione prawa, w tym prawo własności. Oczywistym jest też, że w przypadku, gdy dochodzi do uchwalania planu miejscowego może powstać konflikt interesów indywidualnych z interesem publicznym, który jest jednym z najistotniejszych elementów leżących u podstaw kształtowania ładu przestrzennego. Dlatego też w każdym przypadku, gdy organ uchwałodawczy podejmuje inicjatywę planistyczną musi działać tak, aby nie doprowadzić do sytuacji, w której nastąpiłoby ponad ustawowe i nieuzasadnione racjami społecznymi ograniczenie praw przysługujących jednostkom poddanym ustanowionym regulacjom. Natomiast w przypadku, gdyby w zagospodarowaniu przestrzennym zaistniała konieczność, by dać pierwszeństwo interesowi publicznemu kosztem interesu indywidualnego, należy wskazać racjonalne przesłanki takiego wyboru. Konieczne jest więc w tym wypadku zachowanie zasady proporcjonalności (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 12 stycznia 2022 r., sygn. akt II SA/Gd 373/21).

Brzmienie przepisów u.p.z.p. jednoznacznie wskazuje przy tym, że "interes publiczny" nie uzyskał prymatu pierwszeństwa w odniesieniu do interesu jednostki. Przyjęte w ustawie rozwiązania prawne oparte są na zasadzie równowagi interesu ogólnopaństwowego, interesu gminy i interesu jednostki. Oznacza to obowiązek rozważnego wyważenia praw indywidualnych (interesów obywateli) i interesu publicznego. Aby jednak osiągnąć miarodajny rezultat wyważenia przeciwstawnych interesów konieczne jest dokonanie

prawidłowego wyważenia tych interesów, a to możliwe jest jedynie w oparciu m.in. o prawidłowo ustalony stan faktyczny i prawny nieruchomości położonych na terenie objętym studium, a następnie planem (wyrok NSA z dnia 20 września 2017 r. II OSK 2304/16).

W niniejszej sprawie organ poczynił niezbędne ustalenia, zgromadził także inwentaryzacje i analizy, które obiektywnie przemawiały za możliwością wprowadzenia uchwalonej zmiany w zgodzie ze Studium, obowiązującymi przepisami oraz w sposób bezkonfliktowy dla interesów opisanych w art. 1 ust. 3 u.p.z.p.

Przepis art. 3 ust. 1 u.p.z.p. stanowi normatywne ujęcie instytucji tzw. władztwa planistycznego gminy. W ramach tego władztwa rada gminy ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu na obszarze gminy. Obowiązek uwzględnienia skargi na plan powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego. Obowiązku takiego nie ma wówczas, gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienie, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie władztwa planistycznego. Prawnie wadliwymi będą zatem ustalenia planu, które stanowią nadużycie przysługującego gminie władztwa planistycznego. Władztwo gminy nie może bowiem niweczyć praw jednostkowych (indywidualnych) naruszając ich istotę (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 18 maja 2022 r., sygn. akt II SA/Gd 670/21).

Uwzględniając powyższe, uznać trzeba, że zarzuty przedstawione w skardze nie zostały poparte żadnymi rzetelnymi badaniami czy też dokumentami. Stanowią w ocenie organu bardzo subiektywną ocenę, oderwaną od ocen merytorycznych, które legły u podstawy zaskarżonego planu. Tym samym w ocenie organu nie doszło do uchybień, zwłaszcza tego rodzaju, które w świetle art. 28 u.p.z.p. mogły stanowić istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodujące nieważność zaskarżonej uchwały w całości lub części.

W świetle powyższej argumentacji organ wnosi o ustalenie, że zarzuty przedstawione w skardze nie zostały poparte jakimikolwiek uzasadnionymi argumentami natury faktycznej czy prawnej bądź dowodami z dokumentów i dlatego brak jest jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia skargi w jakimkolwiek zakresie.

Zdaniem organu wniesiona skarga oparta jest wyłącznie na twierdzeniach własnych strony skarżącej, które są gołosłowne i – jak naprowadza treść skargi *in fine* – stanowią one swoistą ornamentykę werbalną oderwaną od istoty sprawy oraz od treści pominiętych w skardze

dokumentów i znanych Radnym okoliczności stanowiących podstawy podjęcia przez Radę Gminy Kołobrzeg skarżonej uchwały.

Tym samym w ocenie organu nie doszło do uchybień mogących prowadzić do stwierdzenia nieważności omawianej uchwały w jakiegokolwiek części: zwłaszcza tego rodzaju, które w świetle art. 28 u.p.z.p. mogłyby być oceniane jako istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego czy też jako istotne naruszenie trybu ich sporządzania, czy może jako naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Obok istoty zarzutów skargi organ podnosi, iż poruszona w skardze okoliczność postawienia Wójtowi Gminy Kołobrzeg zarzutów pozostaje nie tylko irrelevantna dla oceny zasadności wywiedzionej skargi, ale nadto stanowi kontynuację argumentacji niepoddającej się merytorycznej weryfikacji. Strona skarżąca nawet nie stara się w jakikolwiek sposób wykazać, na czym niby - w związku z ww. zarzutami - miałyby polegać zgłaszane przez Prokuratora Regionalnego rzekome wątpliwości co do zachowania zasad przyjęcia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego działki nr 12/5, ani nie stara się wykazać, jaki to niby mają niby mieć związek owe wątpliwości z konkretnymi etapami procedowania przez organ i w jaki sposób owe wątpliwości przekładają się na wynik głosowania rady Gminy Kołobrzeg.

W przedstawionym stanie rzeczy ogólnikowe zgłoszenie faktu postawienia w toczącym się śledztwie zarzutów z art. 228 § 1 kodeksu karnego osobie wskazywanej przez Prokuratora regionalnego, która to osoba nie posiada żadnych kompetencji umożliwiających jej wpłynięcie na wynik głosowania Rady Gminy Kołobrzeg, w ocenie organu nie dotyczy ani postępowania administracyjnego ani procedury planistycznej, a jedynie może być takie działanie skarżącego rozważane np. jako naruszenie dóbr osobistych danej osoby zważywszy na zasadę domniemania niewinności - tym bardziej, że skarga na akt prawa miejscowego nie dotyczy działań tej osoby oraz brak jest związku między urzędem i kompetencjami wójta, a zarzutami prezentowanymi przez stronę skarżącą. Przypomnienia w tym miejscu wymaga, że wójt nie podejmuje uchwał, a nawet nie ma prawa udziału w głosowaniu (nie głosuje) oraz nie opracowuje merytorycznie projektów planu zagospodarowania przestrzennego: co winno być oczywiste na gruncie niniejszej sprawy. Czemu zatem służy powołanie się na rzekome ustalenia śledztwa, bez ich wskazywania, pozostanie niewyjaśnioną tajemnicą strony skarżącej. Jest to działanie w ocenie organu wątpliwe, zważywszy na obciążający stronę skarżącą ustawowy obowiązek zachowania w tajemnicy wszelkich informacji dotyczących toczącego się śledztwa.

Dlatego Radni Rady Gminy Kołobrzeg są przeciwni powoływaniu się strony skarżącej w uzasadnieniu skargi na nieweryfikowalne, bliżej nieokreślone, rzekome „ustalenia śledztwa” itd. dotyczące danej osoby pełniącej funkcję wójta, co sprawia wrażenie instrumentalnego wykorzystywania na gruncie niniejszej sprawy przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie ww. okoliczności na poparcie zasadności niezrozumiałych procesowo twierdzeń.

Na przedstawionych wyżej podstawach rada Gminy Kołobrzeg wnosi zatem o ustalenie braku uzasadnionych podstaw do uwzględnienia skargi Prokuratora Regionalnego w Szczecinie i oddalenie jej w całości.

Załączniki:

1. akta sprawy;
2. Skarga wniesiona przez Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Szczecinie na uchwałę Nr XXXVIII/327/2022 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 23 lutego 2022 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5;
3. Uchwała nr LVIII/478/2023 z dnia 29 sierpnia 2023 r. w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie skargi wniesionej przez Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Szczecinie wraz z odpowiedzią na skargę;
4. Uchwała Nr XXXVIII/327/2022 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 23 lutego 2022 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5, wraz z załącznikami, w tym dokumentami powołanymi w odpowiedzi na skargę;
5. Kopia zawiadomienia o zakończeniu rozbiórki budynku;
6. Szkic rozmieszczenia i wartości wysokości podłoża budynków oraz wysokości kalenic z dnia 19.03.2020 r.;
7. Pomiar wysokości charakterystycznych drzew z dnia 13.09.2019 r.;
8. Pomiar wysokości drzew;
9. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg - załącznika Nr 1 do Uchwały Nr XXI/217/2020 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 29 października 2020 r.;
10. dokument autorstwa M. Zimnicka-Pluskota, D. Spieczynski, K. Ziarnek „Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza działki nr 12/5 w Dźwirzynie, gm. Kołobrzeg”, Biuro Konserwacji Przyrody s.c., Szczecin, listopad 2019 r.;

11. dokument autorstwa M. Nowakowska, M. Ołubiec, „Opinia hydrogeologiczna dla potrzeb sanatorium dla matki z dzieckiem z wykorzystaniem wody geotermalnej Dźwirzyno, działka nr 12/5 gmina Kołobrzeg, powiat koszaliński, województwo zachodniopomorskie”;

Wójt Gminy Kołobrzeg

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Rada Gminy Kołobrzeg podjęła Uchwałę Nr XXXVIII/327/2022 Rady Gminy Kołobrzeg z dnia 23 lutego 2022 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kołobrzeg w części obrębu Dźwirzyno, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 12/5.

W dniu 26 lipca 2023 roku za pośrednictwem Rady Gminy Kołobrzeg wpłynęła skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie na w/w uchwałę dotyczącą zaskarżenia przedmiotowej uchwały i stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz .U. z 2023 r. poz. 259, z późn. zm.) organ , którego działanie jest przedmiotem skargi , przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia.

W świetle powyższego zasadne jest przekazanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie wraz z odpowiedzią na przedmiotową skargę.